

[H. C. Andersen.]

Det viste sig under Udvalgsbehandlingen, at der ikke kunde opnaas Enighed om en saadan Ændring af Lovforslaget, at der tilsikredes Dyrkerne en højere Pris, og i Erkendelse af, at Lovforslaget indeholder væsentlige Forbedringer i Forhold til det oprindelig fremsatte Lovforslag, samt under Hensyn til, at Lovforslaget er vedtaget i Folketinget med Tilslutning fra de fire store Partier, er man i Udvalget enedes om at indstille Lovforslaget til Vedtagelse uændret.

Paa Udvalgets Vegne vil jeg gerne stille den højtærede Minister et Par Spørgsmaal. Paa Spalte 1192 og 1193 i Landstingstidende har Ministeren udtalt sig dels om Statens udækkede Tab ved Sukkerordningen, dels om Roedyrkerne Udsigt til i Tantième at faa 30 Øre foruden de 190 Øre, som er Grundprisen; da der hersker nogen Tvivl om, hvornaar og hvorledes dette Tab eller Underskud, der kalkulatorisk er opgjort af Ministeren til 1,3 Mill. Kr., skal dækkes, og som Følge deraf ogsaa Tvivl om Muligheden for Roedyrkerne af at faa Tantiémebeløbet, skal jeg paa Udvalgets Vegne tillade mig at spørge Ministeren, om han kan fremkomme med mere bestemte Udtalelser om disse to Spørgsmaal.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker Udvalget for dets Indstilling og for dets Tilslutning til Lovforslaget. I Anledning af det Spørgsmaal, som den ærede Ordfører rettede til mig, skal jeg gøre nogle faa Bemærkninger.

Jeg finder Anledning til at sige, at jeg allerede har givet klar Besked i mine Udtalelser ved Lovforslagets første Behandling om det, som det ærede Medlem nu spurgte om, men jeg forstaar godt, at det ærede Medlem spørger, thi paa Møder, i Pressen og paa anden Maade er der fremsat saadanne Udtalelser, at det faktisk er nødvendigt at faa det Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede, besvaret og faa hele Forholdet klaret.

Saaledes som Lovforslaget er formet, nu da det foreligger for Landstinget, er den oprindelige Bestemmelse i Lovforslagets § 5, sidste Stykke, om, at et eventuelt Underskud paa Ordningen skulde dækkes af den Roedyrkerne tilfaldende Tantième, udgaaet, og i Stedet er indføjet følgende Bestemmelse:

„Dersom det i Henhold til Paragraffens 1ste Stykke fordelte Beløb ved den endelige Opgørelse viser sig at over-

stige det Beløb, der ellers vilde have været i Behold i Sukkerfonden, dækkes det manglende Beløb ved Hjælp af Statens Andel i Sukkerordningens Overskud for de næstfølgende Aar.“

Denne Bestemmelse er traadt i Stedet for den Bestemmelse, der fandtes i § 5, sidste Stykke, og som ved Lovforslagets Fremsættelse i Rigsdagen lød saaledes:

„Skulde det i Henhold til Paragraffens 1ste Stykke fordelte Beløb ved den endelige Opgørelse vise sig at overstige det Beløb, der ellers vilde have været i Behold i Sukkerfonden, dækkes det manglende ved en tilsvarende Nedsættelse af den Roedyrkerne eventuelt tilfaldende Tantième for 1935—36; slaar denne ikke til, overføres det manglende til Dækning ved Sukkerordningen for det næstfølgende Aar.“

Efter at denne oprindelige Bestemmelse om, at det eventuelle Underskud skulde dækkes af Tantièmen, er ændret saaledes, at Underskuddet skal dækkes af det Overskud, der kommer for de næstfølgende Aar, maa jeg føle mig forpligtet til at søge Statens eventuelle Tab for indeværende Aar, kalkulatorisk opgjort til 1,3 Mill. Kr., dækket af det Overskud, der fremkommer, efter at Roedyrkerne har faaet deres 220 Øre, eller, hvis der ikke bliver noget Overskud, ved en Forhøjelse af Sukkerpriserne, kort sagt: Der sikres praktisk taget Roedyrkerne deres 190 Øre i Grundpris plus 30 Øre i Tantième, medmindre alle Beregninger, alle Forhold skulde blive fuldkommen ændret, f. Eks. ved, at vi i indeværende Aar fik saa kolossal en Høst, at vi — ligesom man havde regnet med Muligheden deraf sidste Aar — havde et stort Kvantum til Eksport, som man ikke kunde faa noget videre for. Men selv i et saadant Tilfælde maatte Roedyrkerne være glade, for saa havde de et godt Aar.

Jeg beklager, at Roedyrkerne Ledelse ikke har gjort sig tilstrækkelig Ulejlighed for at faa virkelig Klarhed over det Forhold, der her er Tale om, og jeg maa ligeledes beklage, at de paagældende Ledere ikke har henvendt sig enten her i Landstingets Udvalg eller til mig, saa vilde megen Uoverensstemmelse sikkert kunne have været bragt ud af Verden for længe siden. Det undrer mig for Resten noget, at man har kunnet være i Tvivl om, hvorledes Forholdet virkelig er, thi i Henhold til Landstingstidendes Fortryk Sp. 1193 har jeg udtalt følgende, som jeg tillader mig